

et Opkøb af udenlandske Værdipapirer, om de er rede til at bruge de Magtmidler, de har til at forhindre deres Kunder i at bringe Penge i udenlandske Værdipapirer. Fremtidig er det saaledes, at den Kapital, vi overhovedet kan raade over, skal vi selv rejse, vi kan neppe faa nogen fra Udlandet. Det synes ikke at være umuligt at gaa den Vej, i andre Lande har man gjort det; i Holland forbød man i 1918 at købe fremmede Værdipapirer uden Finansministeriets Tilladelse; det svenske Finansraad kræver, at Køb af udenlandske Værdipapirer forelægges Raadet, og at der ikke maa spekuleres i udenlandsk Valuta samt at udenlandsk Kredit ikke maa gives uden Finansraadets Tilladelse. Noget lignende med Hensyn til udenlandsk Kredit har vi i de 5 Banker, Nationalbanken og de 4 saakaldte „arbejdende“ Banker — for at bruge en Ondskabsfuldhed, en Vekselerer en Dag sagde, idet de 5 Banker tilsammen regulerer de Kreditter, vi tilstaa Udlandet. Jeg tror, at Handelsministeren og Finansministeren skal have Øje med Bevægelsen i vore udenlandske Tilgodehavender. Saa vidt jeg ved, har Nationalbanken taget en Tælling i Januar, og jeg vil gerne vide, om der senere er taget en Tælling og dens Resultat. I Norge har Finansministeriet nylig faaet Paalæg om at optage regelmæssige Tællinger af de udenlandske Tilgodehavender og stadig at vogte paa den udenlandske Betalingsbalance, og jeg mener, at baade Nationalbanken, Handelsministeren og Finansministeren har en Pligt i den Retning.

Naar jeg ser paa de Kurser, hvortil vi køber Sterling og Dollars, er der den Forskel, at medens vi skal tabe paa Marken, synes det foreløbig, at de, som har Sterling og Dollars, skal vinde stærkt paa dem. Jeg minder om, at pr. 1. Juni var Sterling steget — den er senere faldet — fra 1816 til 1980 Øre, medens Dollars steg fra 373 til 426 Øre. Hvis det ikke skulde lykkes os paa en eller anden Maade at kappe løs fra Marken, hvis vi igen kommer i for stærk Forbindelse med Marken, forsikrer jeg, at vi kan risikere, at Tallene for Sterling, som pr. 1. Juni var 8 pCt. over Pari, og for Dollar, som var 14 pCt. over Pari, kan blive henholdsvis 10 og 20 pCt., uden at vi ved af det. En Ting af Betydning for os er Forholdet mellem Sterling og Dollar, hvilken vi skal købe, og hvilken vi skal sælge. Det er saaledes, at Londons Pari for 100 Sterling er 484 Dollars; under Krigen faldt Sterlingen meget derunder. Saa sluttede den engelske Regering og de store amerikanske Bankfirmaer, hvilket faktisk vil

sige Morgan-Gruppen, Overenskomst om, at Amerika skulde købe Sterling; jeg tror til 477, det var en Kurs, som laa ikke saa forfærdelig langt under Pariteten, jeg tror, at Kursen, saa længe den Overenskomst holdt, var 475. Denne Overenskomst blev opsagt, jeg ved ikke rigtig fra hvilken Side i Februar eller Marts Maaned, og saa faldt i London Sterlingkursen til 464, det vil sige, at 100 £ Sterling kan købes for 464 Dollars, medens Pari er 484. Det undrer mig og har undret mange, at den ikke faldt mere, — efter mit Skøn skylder England i Øjeblikket United States —, og hvis man kan have Lov at gaa ud fra Skøn efter de Fakta, som foreligger, og ikke regner med de enkelte Svingninger i det øjeblikkelige Marked, synes jeg, det maa være saaledes, at United States Dollars maa blive mere og mere værd, medens den engelske Sterling skal gaa tilbage fra sit høje Stade; den er allerede gaaet noget tilbage. Hvorledes det end er, er Resultatet dog det, at den danske Krone i Forhold til Sterling og til de vestlige Penge er afvurderet, det er meget heldigt for dem, som har Sterling og Dollars, men for Landet som Helhed, som skal indføre mange Raastoffer, er det en meget stor Ubehagelighed. Landbruget maatte i sin Tid mod en lav Sterling sende sine Varer til England, nu maa det købe sine Raavarer fra England og Amerika for en høj Dollar og Sterling, og det gælder ikke blot Landbruget, men Industrien, ja overalt. At den danske Krone i alt Fald staa lavere, end man kan ønske det, og end det er heldigt for Landet, fremgaar ogsaa deraf, at selv en saa svag Mønt som den franske Franc staa relativt højt herhjemme, og den svejtsiske Franc har været oppe paa 84, medens Pari var 72, nu er den gaaet noget tilbage, nemlig til 77. En Ting har været glædelig i den danske Kronens Forhold til de udenlandske Mønter, og det er den, at den svenske Krone ganske vist staa over den danske Krone nemlig i 107 eller 108, men hvis den var det, den selv indbilder sig, skulde den staa i 115 eller højere, for at tage Forholdet, som det var for nogle Maaneder siden. Hvis De vil se Noteringen i Kristiania, vil De finde, at den norske Krone er nær op imod den svenske, og jeg hører til dem, som tror, at den svenske Krone en skønne Dag vil gaa ned til Pari. Der er selvfølgelig imidlertid nogle, det er til Gavn for, at Sterling og Dollar staa saa højt, f. Eks. Rederne. Flere Banker og selv Statskassen ligger, saa vidt jeg ved, inde med en hel Del Sterling, og De vil mulig-